

4 Μαρτίου 2020

Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης: Ο αόρατος πόλεμος (μέρος 4ο)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Η απάτη που χρησιμοποιεί ο εχθρός, για εκείνους που νομίζουν ότι βαδίζουν στην τελειότητα

Όταν ο εχθρός δεν μπορεί να νικήσει ούτε αυτούς που έχουν εξαρτηθεί από την αμαρτία, ούτε αυτούς που ζητάνε να ελευθερωθούν από αυτήν, όπως παραπάνω είπαμε, τότε τρέχει ο πονηρός στους ενάρετους και πολεμάει σαν πανούργος να τους κάνει να λησμονήσουν τους εχθρούς, που είναι κοντά τους και έμπρακτα τους πολεμούν και τους βλάπτουν, να επιθυμούν όμως και να φαντάζονται πάνω από την δύναμή τους τα υψηλά και μεγάλα * και πριν από τον κατάλληλο καιρό να έχουν αποφασιστικούς σκοπούς, για να φθάσουν στην τελειότητα. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα το να μη φροντίζουν αυτοί για τις πληγές, με τις οποίες είναι πληγωμένοι, αλλά, νομίζοντας αυτές τις επιθυμίες και αποφάσεις της τελειότητας σαν να ήταν έργα και πράγματα, υπερηφανεύονται με διαφόρους τρόπους. Οπότε, μη θέλοντας να υποφέρουν στην πράξι κάτι το αντίθετο, ούτε το παραμικρό εμπόδιο ή ένα μικρό λόγο, χάνουν μετά από αυτό τον καιρό τους σε μεγάλες

μελέτες αποφάσεων, αποφασίζοντας δηλαδή με το νου τους, να υποφέρουν μεγάλες δοκιμασίες για την αγάπη του Θεού. Και επειδή, όταν παίρνουν τίς φαντασμένες αυτές αποφάσεις, δεν αισθάνονται καμμία θλίψη και αντίθεσι στο σώμα τους, γι' αυτό νομίζουν οι ταλαίπωροι ότι βρίσκονται στό ύψος εκείνων των εναρέτων, που υποφέρουν μεγάλες δοκιμασίες έμπρακτα. και δεν γνωρίζουν, πως άλλα είναι τα λόγια και οι αποφάσεις και άλλα είναι τα έργα και η πραγματικότητα.

Λοιπόν, αν θέλεις να αποφύγεις, αδελφέ, αυτή την απάτη, αποφάσισε να πολεμάς με τους εχθρούς, που σε πολεμούν πραγματικά και απο κοντά και έτσι θα γνωρίσης φανερά, αν οι αποφάσεις που παίρνεις, είναι αληθινές ή ψεύτικες· δυνατές ή αδύνατες· και έτσι θα βαδίσης στην αρετή και την τελειότητα, μέσα απο τον δοκιμασμένο ασφαλή και βασιλικό δρόμο.

***Γνώριζε, λοιπόν, αγαπητέ, ότι από έξι μέρη μας πολεμούν οι δαίμονες, όπως λέγουν οι Πατέρες και μάλιστα ο άγιος Μελέτιος ο Ομολογητής· από πάνω και κάτω, από δεξιά και αριστερά και από εμπρός και από πίσω. Και από επάνω είναι οι υπερβολές που είναι πάνω από την δύναμή μας που κάνομε για την αρετή· από κάτω οι ελλείψεις που έχομε στην ίδια αρετή από την αμέλειά μας· (γι' αυτό είπαν οι Πατέρες ότι τα άκρα είναι των δαιμόνων)·**

Και δεξιά λέγονται, όταν οι δαίμονες με δεξιά αιτία και πρόφασι του καλού, μας ρίχνουν στο κακό· αριστερά, όταν από φανερή αιτία του κακού, μας κάνουν να αμαρτάνωμε. Και από μπροστά, όταν οι δαίμονες μας πολεμούν με τους λογισμούς και ενθυμήσεις των πραγμάτων που πρόκειται να έλθουν· από πίσω, όταν μας πολεμούν με τις ενθυμήσεις και προλήψεις των περασμένων πραγμάτων.

Και γενικά, όλοι οί πονηροί λογισμοί προσβάλλουν την ψυχή εσωτερικά ή εξωτερικά· και εσωτερικά την προσβάλλουν ή με ιδέα και εικόνα που τυπώνεται θεωρητικά στην φαντασία, ή με τον ενδιαθέτο λόγο της καρδιάς που τυπώνεται ουσιαστικά στην ίδια την φαντασία. Εξωτερικά την προσβάλλουν δια μέσου των αισθητών αντικειμένων των πέντε αισθήσεων, δηλαδή με τα ορατά πράγματα, τα ακουστά, τα οσφρητά, τα απτά και τα γευστικά· (σχετικά με αυτά βλέπε στο κγ' κεφάλαιο: Πως πρέπει να διορθώνουμε τις αισθήσεις μας).

Τα αίτια των εσωτερικών και εξωτερικών κινουμένων λογισμών είναι τρία· πρώτα οι δαίμονες, δεύτερον τα πάθη, δηλαδή οι πληγές που δεχθήκαμε στην καρδιά μας με την έξι προαιρετικά, ή μισώντας κάποιο πράγμα, ή αγαπώντας αυτό με εμπάθεια· και τέλος η διεφθαρμένη κατάσταση της ανθρωπίνης φύσεως.

Εναντίον των εχθρών εκείνων, που δεν σε ενοχλούν προς το παρόν, δεν σε συμβουλεύω να κάνης πόλεμο, πάρα μόνο όταν πιθανά αμτιληφθής ότι με την πάροδο του χρόνου θα σε πολεμήσουν. Γιατί με την πρόγνωση και την προμελέτη μπορείς να προετοιμασθής με γενναίες αποφάσεις για να αντισταθής· και όταν έρθουν, μένουν άπρακτοι, αφού σε βρίσκουν προετοιμασμένο. Γι' αυτό μη νομίσης ποτέ ότι οι αποφάσεις σου πως να έγιναν και έργα και πράξεις κι αν ακόμη εξασκήθηκαν στις αρετές για λίγο χρόνο με τους κατάλληλους τρόπους· αλλά σε αυτά ας είσαι ταπεινός και να φοβάσαι τον εαυτό σου και την αδυναμία σου· και ελπίζοντας στο Θεό, τρέξε σε αυτόν με συχνές δεήσεις για να σε δυναμώνη και να σε φυλάη από τους κινδύνους και μάλιστα από κάθε μικρή υπόληψη και ελπίδα του εαυτού σου. Γιατί αν εσύ είσαι κατά αυτό τον τρόπο ταπεινός στον εαυτό σου, πιθανόν να μην είσαι ελεύθερος τελείως από κάποια μικρά ελαττώματα (στα οποία σε αφήνει ο Θεός καμιά φορά για να σε κάνη να γνωρίσης την αδυναμία του εαυτού σου και για να φυλάξη σε σένα κάποιο καλό που έχεις), παρόλα αυτά, σου επιτρέπεται να επιθυμής και να παίρνης μεγάλες αποφάσεις, για να ανέβης σε ψηλότερο βαθμό τελειότητας.

[Πηγή](#)